

Kniha Daniel – číslo desať

Proces

Jeff Pippenger

2023-12-05

V prvej kapitole Daniela bol Daniel odvedený do zajatia sedemdesiatich rokov, ktoré prorokoval Jeremiáš, a zostal tam až do prvého roku Kýra.

A Daniel zostal až do prvého roku kráľa Kýra. Daniel 1,21.

Tak Daniel prežil celé dejiny sedemdesiatich rokov zajatia až po výnos, ktorý umožnil návrat dávneho Izraela, aby znovu vybudoval a obnovil Jeruzalem.

V prvom roku Kýra, kráľa Perzie, aby sa naplnilo slovo Hospodinovo vyslovené ústami Jeremiáša, vzbudil Hospodin ducha Kýra, kráľa Perzie, takže dal vyhlásiť po celom svojom kráľovstve a aj písomne oznámiť toto: Ezdráš 1,1.

Daniel je teda symbolom procesu skúšky sto štyridsiatich štyroch tisíc, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a pokračuje až do „dekrétu“, ktorý označuje výzvu vyjsť z Babylonu.

A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste sa nestali účastníkmi jej hriechov a aby ste nedostali z jej rán. Lebo jej hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozpomáľal na jej nepravosti. Zjavenie 18:4, 5.

Sedemdesiat rokov zajatia je obdobím skúšky a očisťovania sto štyridsiatich štyroch tisíc. Dňa 11. septembra 2001 prišlo tretie beda islamu. Toto rozpoznávajú iba tí, ktorí prijímajú základné pravdy adventizmu. Prvé beda aj druhé beda boli priekopníkmi správne označené ako islam. Na priekopníckych schémach z rokov 1843 i 1850, ktoré Ellen Whiteová schválila a ktoré sú označené za naplnenie druhej kapitoly Habakuka, je islam označený ako piata a šiesta trúba. Posledné tri trúby sú trúby beda.

A videl som a počul anjela letieť stredom neba, ktorý hovoril mocným hlasom: Beda, beda, beda tým, čo bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúby troch anjelov, ktorí ešte majú trúbiť! Zjavenie 8,13.

Ak sú tri trúby Beda a prvá i druhá trúba Beda sú islam, je celkom jednoduché rozpoznať, že aj tretia trúba Beda je islam. Prvkom symbolu islamu ako trúb Beda je ich zadržiavanie a potom okamih, keď sú uvoľnené. Sestra Whiteová stotožňuje štyri vetry zo siedmej kapitoly Zjavenia s „rozhnevaným koňom“, ktorý sa usiluje „vytrhnúť sa“ a vo svojom priebehu „priniest smrť a skazu“.

„Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozzúrený kôň usilujúci sa vytrhnúť a prehnáť sa ponad povrch celej zeme, nesúc na svojej ceste skazu a smrť.“

„Budeme spať na samom prahu večného sveta? Budeme otupení, chladní a mŕtvi? Ó, keby sme v našich cirkvách mali Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavil na svoje

nohy a žil. Potrebujeme vidieť, že cesta je úzka a brána tesná. Ale keď prechádzame tesnou bránou, jej šírka je bez hraníc.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 217.

Štyria anjeli, ktorí zadržiavajú štyri vetry, zadržiavajú „hnevliového koňa“ biblického proroctva, ktorý prináša smrť a skazu. V deviatej kapitole Zjavenia, kde sú označené trúby prvého a druhého beda, je označený aj jeden kráľ. Je označený v Zjavení „deväť-jedenásť“.

A mali nad sebou kráľa, ktorým je anjel priepasti; jeho meno je po hebrejsky Abaddon, ale po grécky má meno Apollyon, ako ten, ktorý je nad nimi. Zjavenie 9:11.

Meno, a teda i charakter kráľa islamu, je v hebrejčine Abaddon a v gréčtine Apollyon. V Starom i Novom zákone, zastúpených hebrejčinou a gréčtinou, sa charakter islamu nachádza vo význame týchto dvoch mien. V oboch slovách je význam „smrť a skaza“. Sestra Whiteová hovorí, že „rozhnevaný kôň“, ktorého štyria anjeli zadržiavajú, kým je pečatovaných stoštyridsaťštyritisíc, sa usiluje vytrhnúť a priniesť na svojej ceste „smrť a skazu“.

Prvou zmienkou o islame v Písmach je Izmael, otec tých, ktorí vyznávajú náboženstvo islamu. V tejto prvej zmienke je označený za divého človeka a slovo preložené ako „divý“ znamená „divý arabský osol“. Prvá prorocká zmienka o islame je symbolom čelade koňovitých a kôň je tým, čím pionieri na dvoch posvätných mapách znázorňovali islam prvého a druhého beda. Štyri vetry zo siedmej kapitoly Zjavenia sú zadržiavané, čiže „zdržiavané“, až kým Boh neopečatí svoj ľud. Proces pečatenia stodvadsaťštyritisíc je zároveň aj procesom skúšky a procesom očisťovania.

Všetky tieto prorocké znázornenia sú predstavené Danielovým sedemdesiatročným zajatím, počnúc Jehojakimom, symbolom zmocnenia prvého posolstva, až po „výnos“, ktorý volá mužov a ženy von z Babylona. Zdržanie a potom uvoľnenie islamu je prorockou charakteristikou islamu ako symbolu biblického proroctva.

Keď sa o nich hovorí ako o „štyroch vetroch“, sú zadržiavaní, kým nie sú zapečatení Boží služobníci. Na začiatku druhého beda, v časovom proroctve o tristo deväťdesiatich jednom roku a pätnástich dňoch, ktoré sa naplnilo 11. augusta 1840, boli „uvoľnení“ štyria anjeli, predstavujúci islam druhého beda. Na konci proroctva boli „zadržaní“.

Hovoriac šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž štyroch anjelov, ktorí sú zviazaní pri veľkej rieke Eufrat. A tí štyria anjeli boli rozviazaní, pripravení na hodinu, deň, mesiac a rok, aby pobili tretinu ľudí. Zjavenie 9:14, 15.

Dňa 11. septembra 2001 bolo posilnené prvé posolstvo v dejinách sto štyridsiatich štyroch tisíc, keď bol islam tretieho Beda „uvoľnený“. No vzápätí bol „zadržaný“. Sestra Whiteová vysvetľuje, prečo sa to stalo, no najprv by sme si mali pripomenúť, že účelom islamu pri jeho prvom biblickom zmienení bolo rozhněvať národy, lebo Izmaelova ruka bude proti každému človeku a ruka každého človeka bude proti islamu.

A anjel Pánov jej povedal: Hľa, si tehotná a porodíš syna; dáš mu meno Izmael, pretože Pán počul tvoje súženie. A on bude divokým človekom; jeho ruka bude proti každému a ruka každého proti nemu; a bude bývať v prítomnosti všetkých svojich bratov. 1. Mojžišova 16:11, 12.

Úlohou islamu v biblickom proroctve je zjednotiť všetky národy proti islamu skôr, ako Organizácia Spojených národov obráti svoj hnev proti zachovávatelom soboty. Dňa 11. septembra 2001 sa každý, kto rozumie 11. septembru ako označeniu začiatku opakovania sledu milleritských udalostí, stal ako „Daniel“, keď bol na sedemdesiat rokov odvedený do Babylonu. Jójakím označuje začiatok toho procesu skúšky a islam tretieho Beda bol vtedy uvoľnený, no okamžite zadržaný, aby Boh mohol spečatiť svoj ľud.

„Toto videnie bolo dané roku 1847, keď len veľmi málo adventných bratov zachovávalo sobotu, a z týchto iba málokto predpokladali, že jej zachovávanie je natoľko dôležité, aby viedlo deliacu čiaru medzi Božím ľudom a neveriacimi. Teraz sa začína ukazovať naplnenie tohto videnia. ‚Začiatok toho času súženia,‘ o ktorom je tu zmienka, sa nevzťahuje na čas, keď rany začnú byť vyliate, ale na krátke obdobie tesne predtým, než budú vyliate, kým je Kristus vo svätyni. V tom čase, keď sa dielo spasenia uzatvára, bude na zem prichádzať súženie a národy sa budú hnevať, predsa však budú zadržované, aby neprekazili dielo tretieho anjela. V tom čase príde ‚neskorý dážď,‘ čiže občerstvenie od prítomnosti Pánovej, aby dal moc mocnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých obstať v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

Danielových sedemdesiat rokov sa začalo 11. septembra 2001, keď bol islam uvoľnený a rozhnieval národy tým, že náhle a neočakávane zaútočil na šelmu zo zeme zo zjavenia trinástej kapitoly. Islam bol potom zadržaný, aby mohlo byť dokončené dielo tretieho anjela. Dielom tretieho anjela je zapečatovanie Božieho ľudu, a keď sa toto dielo začalo 11. septembra 2001, neskorý dážď začal „kropiť“. Prvá kapitola knihy Daniel znázorňuje proces skúšania stoštyridsaťštyritisíc, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a bude pokračovať až dovtedy, kým druhý „hlas“ zo zjavenia osemnástej kapitoly nepovolá Božie druhé stádo von z Babylona. Daniel teda predstavuje ľud, ktorý je teraz v duchovnom zajatí, a to až do samého záveru procesu skúšania. Záver obdobia skúšky v prvej kapitole knihy Daniel je označený ako „koniec dní“.

Keď potom uplynuli dni, po ktorých rozkázal kráľ, aby ich priviedli, knieža komorníkov ich priviedlo pred Nebukadnesara. A kráľ sa s nimi rozprával; a medzi nimi všetkými sa nenašiel nikto taký ako Daniel, Chananiáš, Mišael a Azariáš; preto zostali slúžiť pred kráľom. A vo všetkých veciach múdrosti a rozumnosti, na ktoré sa ich kráľ dopytoval, ich našiel desať ráz lepších než všetkých veštcov a hvezdárov, ktorí boli v celom jeho kráľovstve. Daniel 1:18–20.

Tretia skúška, ktorá predstavuje prorockú lakmusovú skúšku pre Daniela a troch znamenitých mužov, nastala vtedy, keď ich posudzoval Nebukadnesar a zistilo sa, že sú „desaťkrát lepší než všetci mudrci a hvezdári, ktorí boli v celom jeho kráľovstve“. Tretia skúška je znázornená súdom a súd nastal „na konci dní“. V knihe Daniel je „koniec dní“ miestom, kde Daniel stojí vo svojom údele.

„Mnohí budú očistení, vybielení a preskúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú... Blahoslavený je ten, kto vytrvá a dôjde do tisíc tristo tridsiatich piatich dní. Ale ty (Daniel) choď svojou cestou až do konca; lebo odpočinieš si a povstaneš k svojmu údelu na konci dní.“

„Nadišiel čas, aby sa Daniel postavil na svoj údel. Nadišiel čas, aby svetlo, ktoré mu bolo dané, vyšlo do sveta ako nikdy predtým. Ak tí, pre ktorých Pán vykonal tak mnoho, budú kráčať vo svetle, ich poznanie Krista a proroctiev vzťahujúcich sa na Neho sa veľmi rozšíri, keď sa budú približovať k záveru dejín tejto zeme.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1174.

Sestra Whiteová stotožňuje „koniec dní“ s procesom očisťovania v desiatom verši dvanástej kapitoly knihy Daniel. Často používa desiaty verš spolu s výrazom z trinásteho verša: „koniec dní“.

„Mnohí budú očistení, vybielení a vyskúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť; a nikto z bezbožných neporozumie, ale múdri porozumejú.... Blahoslavený je ten, kto vytrvá a dôjde k tisíc tristo tridsiatim piatim dňom. Ale ty (Daniel) choď svojou cestou až do konca; lebo odpočinieš a postavíš sa vo svojom údele na konci dní.“

„Daniel dnes stojí na svojom mieste a my mu máme dať priestor, aby hovoril k ľudu. Naše posolstvo má vyjsť ako horiaca lampa. V tom čase povstane Michal, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho času. A v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. A mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, jedni k večnému životu a druhí na hanbu a večné opovrhnutie. A múdri sa budú skvieť ako jas oblohy; a tí, čo mnohých privádzajú k spravodlivosti, ako hviezdy na veky vekov.“

„Tieto slová predstavujú dielo, ktoré máme konať v týchto posledných dňoch. Nie sme ani z polovice prebudení. Nemáme moc, ktorá je nevyhnutná na vykonanie diela, ktoré musí byť vykonané. Musíme vojsť do života, vojsť do jednoty. Teraz, práve teraz, musíme stáť na takom stanovisku, kde pokánie a odpustenie budú výraznými znakmi našej práce. Nesmie byť nijaké hašterenie. Je už neskoro zapodievať sa so Satanom v jeho diele zaslepovania očí. Je už neskoro venovať pozornosť zvodným duchom a učeniám démonov.“

Je mi uložené povedať, že keď Duch Svätý dá jazyk a výrečnosť, uvidíme vykonané dielo podobné tomu, ktoré bolo vykonané v deň Letníc. Zástupcovia Krista budú pracovať rozumne. Nenájde sa jeden človek tu a iný tam, ktorí by sa usilovali strhávať a ničiť.

„Skôr než výrok porodí, skôr než deň pominie ako plevy, skôr než príde na vás prudký hnev Hospodinov, skôr než príde na vás deň Hospodinovho hnevu, hľadajte Hospodina, všetci pokorní zeme, ktorí ste vykonávali Jeho súd; hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru: azda budete skrytí v deň Hospodinovho hnevu.“ Australian Union Conference Record, 11. marca 1907.

Zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisíc, ktoré je znázornené sedemdesiatimi rokmi Danielovho zajatia v Babylone, je predstavené v dvanástej kapitole Daniela, vo verši desať. Tento verš nesie pečať „pravdy“, lebo označuje tri kroky, ktoré sú charakteristikami hebrejského slova „pravda“. Mnohí budú očistení, vybielení a potom skúšaní. Daniel a traja hodnostári boli očistení bázňou Božou v prvej kapitole, lebo sa rozhodli nejесť babylonskú stravu. Potom preukázali výzor, ktorý bol krajší a plnší než výzor tých, čo jedli babylonský pokrm. Ich výzorom bola spravodlivosť Kristova, ktorá je bielym rúchom. Potom boli skúšaní, keď vošli do Nebukadnesarovho súdu na

konci dní.

„Na konci dní“, keď Daniel povstane „vo svojom údele“, „poznanie Krista a prorociev, ktoré sa na Neho vzťahujú, sa medzi Božím ľudom veľmi rozmnoží“. Nabuchodonozor si povšimol, že „vo všetkých záležitostiach múdrosti a rozumnosti“ boli Daniel a traja jeho druhovia „uznaní“ za „desať ráz lepších než všetci mudrci a hvezdári, ktorí boli v celom jeho kráľovstve“.

Prvá kapitola Daniela znázorňuje skúsenosť sto štyridsiatich štyroch tisícov, ktorí prechádzajú trojstupňovým procesom skúšky. Sestra Whiteová, komentujúc tento proces, hovorí: „Tieto slová predstavujú dielo, ktoré máme konať v týchto posledných dňoch. Nie sme ani z polovice prebudení. Nemáme moc, ktorá je nevyhnutná na vykonanie diela, ktoré musí byť vykonané. Musíme vstúpiť do života, vstúpiť do jednoty. Teraz, práve teraz, musíme stáť na tom stanovisku, kde pokánie a odpustenie budú výraznými črtami našej práce. Nesmie byť nijaké hašterenie.“

Proces skúšky, ktorý vedie ku „koncu dní“, vedie k vzkrieseniu dvoch svedkov v jedenástej kapitole Zjavenia. Dielo, ktoré máme teraz konať, spočíva v tom, aby sme prijali posolstvo z 11. septembra 2001 a prebudili sa, ako to znázorňujú mŕtve suché kosti. „Musíme ožiť, vstúpiť do zjednotenia.“ Keď to urobíme, výraznými črtami nášho diela budú naše „pokánie a odpustenie“. Výrazná črta nášho diela je znázornená Danielom v deviatej kapitole, keď sa modlí modlitbu z tretej knihy Mojžišovej, dvadsiatej šiestej kapitoly, a prosí o odpustenie svojich hriechov i hriechov svojich otcov, pričom zároveň uznáva, že kráčal v protivenstve voči Bohu od samého sklamania, ktoré 18. júla 2020 označilo začiatok času meškania. Musí tiež uznať, že Boh počas toho istého obdobia kráčal v protivenstve voči nemu. Daniel predstavuje tých, ktorí prechádzajú zajatím „sedemdesiatich rokov“ už od 18. júla 2020.

Sedemdesiat rokov je symbolom „siedmich časov“ z 3. Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly. Kniha Kroník nás informuje, že sedemdesiat rokov bolo obdobím, počas ktorého si krajina mala „užívať“ sabaty, ktoré jej nebolo dovolené užívať pre vzburu dávneho Izraela proti zmluve z 3. Mojžišovej dvadsiatej piatej kapitoly.

Aby sa naplnilo slovo Hospodinovo z úst Jeremiáša, dokiaľ krajina neodčinila svoje soboty; po všetky dni, čo ležala spustošená, zachovávala sobotu, aby sa naplnilo sedemdesiat rokov. 2 Kronická 36:21.

Ako symbol prorockej „púšte“ sú „tri a pol dňa“, počas ktorých boli dvaja svedkovia zo Zjavenia jedenástej po 18. júli 2020 mŕtvi na ulici, symbolom „sedemdesiatich rokov“ a tiež symbolom „sedemnásobku“. Výraz „na konci dní“ je symbolom konca prorockých dní, ktoré boli zapečatené v knihe Daniel.

V roku 1798 bola kniha Daniel odpečatená a Daniel povstal vo svojom údele, pripravený splniť svoj zámer.

„Keď Boh zverí človeku osobitné dielo, má stáť na svojom mieste a vo svojom určenom postavení, ako stál Daniel, pripravený odpovedať na Božie povolanie, pripravený naplniť Jeho zámer.“ Manuscript Releases, zväzok 6, 108.

Dňa 22. októbra 1844 sa, v naplnení ôsmej kapitoly knihy Daniel a štrnásteho verša, kniha Daniel opäť postavila na svoj údiel. Roky 1798 a 1844 sú záverom prvého a druhého rozhorčenia, a preto označujú koniec „siedmich časov“. „Koniec dní“ v knihe Daniel je symbolom ukončenia zajatia, ktoré predstavuje „sedem časov“. Vo štvrtej kapitole knihy Daniel žil Nabuchodonozor ako zviera, kým nad ním prechádzalo „sedem časov“. Na „konci dní“ mu bolo navrátené jeho kráľovstvo i rozum.

A na konci dní som ja, Nabuchodonozor, pozdvihol svoje oči k nebu a môj rozum sa mi vrátil; a dobrorečil som Najvyššiemu a chválil a ctil toho, ktorý žije naveky, ktorého panstvo je večným panstvom a jeho kráľovstvo trvá z pokolenia na pokolenie. A všetci obyvatelia zeme sú pokladaní za nič; a on koná podľa svojej vôle vo vojsku nebies i medzi obyvateľmi zeme; a nikto nemôže zadržať jeho ruku ani mu povedať: Čo činiš? V tom istom čase sa mi vrátil rozum; a na slávu môjho kráľovstva sa mi vrátila moja česť i jas; a moji radcovia a moji veľmoži ma vyhľadali; a bol som upevnený vo svojom kráľovstve a bola mi pridaná znamenitá velebnosť. Daniel 4:34–36.

Koniec času pečatenia stoštyridsaťštyritisíc je znázornený ako „koniec dní“, a preto predstavuje symbolické završenie „sedemdesiatich rokov“ a tiež „siedmich časov“. V tom čase budú „pokánia a odpustenie“ znakmi, ktoré budú predstavovať dielo tých, ktorí boli predtým mŕtvi na ulici, ktorá prechádza údolím mŕtvych suchých kostí.

Viditeľný znak diela pokánia sto štyridsiatich štyroch tisícov je v deviatej kapitole Ezechiela predstavený ako „vzdychanie a volanie“. Keď Boží ľud vyzná a odloží svoje osobné hriechy, keď uzná, že opakoval tie isté hriechy svojich otcov, keď odloží pýchu svojho názoru a prizná, že kráčať proti Bohu, a tiež že On kráčať proti nemu od času meškania, ktorý nastal 18. júla 2020, vtedy sa ukáže, že má „desaťkrát“ väčšiu prorockú moc než všetci ostatní vyznávajúci sa za múdrych mužov v kráľovstve.

Proces zapečatovania sa začal uvoľnením a potom zadržaním islamu. Tento proces sa končí tak, ako sa začal, keď je islam opäť raz uvoľnený. Je uvoľnený na konci dní času zapečatovania, ktorým bol pre Daniela výnos Kýra, ktorý vyzýval ľudí, aby vyšli z Babylona. Práve tam, na konci dní očisťovania, pri súde nad „výnosom“ nedeľného zákona v Spojených štátoch, sa zistí, že verní vlastnia „desaťkrát väčšiu“ prorockú moc.

„Príliš oddiaľujete príchod Pána. Videla som, že neskorý dážď prichádzal [tak náhle ako] polnočné volanie a s desaťnásobnou mocou.“ Spalding and Magan, 5.

Rozoberanie druhej kapitoly Daniela začneme v nasledujúcom článku.

„Toto bolo polnočné volanie, ktoré malo dodať moc posolstvu druhého anjela. Z neba boli vyslaní anjeli, aby prebudili zmalomyseľných svätých a pripravili ich na veľké dielo, ktoré bolo pred nimi. Najnadanejší muži neboli prví, ktorí prijali toto posolstvo. Anjeli boli poslaní k pokorným, oddaným ľuďom a nútili ich pozdvihnúť volanie: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety!‘ Tí, ktorým bolo zverené toto volanie, sa poponáhľali a v moci Ducha Svätého zaznievali posolstvo a prebúdali svojich zmalomyseľných bratov. Toto dielo nespočívalo v múdrosti a učenosti ľudí, ale v Božej moci, a Jeho svätí, ktorí počuli volanie, mu nemohli

odolať. Najduchovnejší prijali toto posolstvo ako prví a tí, ktorí predtým stáli na čele diela, boli poslední, čo ho prijali a pomohli zosilniť volanie: „Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety!““ Early Writings, 238.